

POLSKA

Nr 9, marzec 2015 rok

ZIEMIA

Materiał Wyborczy Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Dudy

Mapa polskiej biedy

Obszary skrajnego ubóstwa w Polsce pokrywają się z regionami, gdzie dominują tereny wiejskie, a spora część mieszkańców żyje z rolnictwa. **str. 2**

Wspomnienie o śp. Prezydencie RP Lechu Kaczyńskim

str. 8

Dlaczego rolnicy protestują przeciwko rządowi PO-PSL?

str. 10-11

ANDRZEJ DUDA!

TO SIĘ UDA!

Prezydent jest najważniejszą osobą w Polsce. W spokojnych czasach powinien pełnić rolę głowy państwa stojącej na straży reform, rozwoju i wewnętrznego ładu. W takich momentach jak teraz, kiedy sytuacja na świecie nabiera rozpędu i wchodzi w niebezpieczny zakręt, prezydent musi wziąć na swoje barki narodowe przywództwo i odpowiedzialność za stabilność oraz bezpieczeństwo Polski. Bronisław Komorowski nie zdał tego egzaminu. W czasach spokoju Platforma Obywatelska zadbała o to, aby jej prezydent jak najmniej udzielał się publicznie. Teraz już wiemy dlaczego. Napięta sytuacja na świecie i narzucone przez Andrzeja Dudę tempo kampanii wyborczej, zmusiły Bronisława Komorowskiego do wyjścia spod przysłowiowego żyrandola. Dzięki temu od kilku miesięcy jesteśmy świadkami żenujących gaf, wpadek i popisów niekompetencji oraz braku sytuacyjnej inteligencji, która powinna cechować osobę na takim stanowisku. „Popis” Bronisława Komorowskiego w Japonii jest modelowym podsumowaniem stylu, w jakim sprawuje on prezydenturę.

Możemy położyć kres tej kompromitującej i niezręcznej sytuacji. Andrzej Duda nie tylko jest gwarantem lepszej i bezpieczniejszej Polski, ale przywróci także rangę, prestiż i znaczenie instytucji Prezydenta RP. Zasługujemy na to. Głosujmy na Andrzeja Dudę! Zróbmy to dla siebie i dla Polski!

Miałem to szczęście, że na swojej życiowej, zawodowej i politycznej drodze trafiłem na najlepszego nauczyciela, jakim był dla mnie świętej pamięci Prezydent Lech Kaczyński.

Rozmowa z **ANDRZEJEM DUDĄ**

str. 6-7

Obszary skrajnego ubóstwa w Polsce pokrywają się z regionami, gdzie dominują tereny wiejskie, a spora część mieszkańców żyje z rolnictwa. Lansowana przez rząd PO-PSL teza, że rolnikom żyje się w Polsce dobrze, jest propagandowym kłamstwem.

Mapa polskiej biedy

Dochody osobiste mniej niż 551 zł na miesiąc dla jednej osoby i 1486 zł dla czteroosobowej rodziny.

W skrajnym ubóstwie żyje w Polsce 2,8 mln Polaków.

W którym województwie ubogich jest najwięcej? Możemy to ocenić na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego.

Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, że w skrajnym ubóstwie, czyli poniżej poziomu minimum egzystencji, żyje w Polsce 7,4 proc. Polaków. Nie wystarczy im na wyżywienie, utrzymanie mieszkania, nie mówiąc o potrzebach związanych z kulturą i wypoczynkiem. Nie wystarczy nawet na korzystanie z telewizji. Najbardziej zagrożone ubóstwem skrajnym są osoby bezrobotne i ich rodziny. W gospodarstwach domowych, w których bezrobotne były przynajmniej dwie osoby, stopa ubóstwa skrajnego wyniosła ok. 33 proc. Poniżej przedstawiono, w którym województwie żyje najwięcej mieszkańców poniżej poziomu minimum egzystencji.

1. Województwo warmińsko-mazurskie: 13,2 proc.

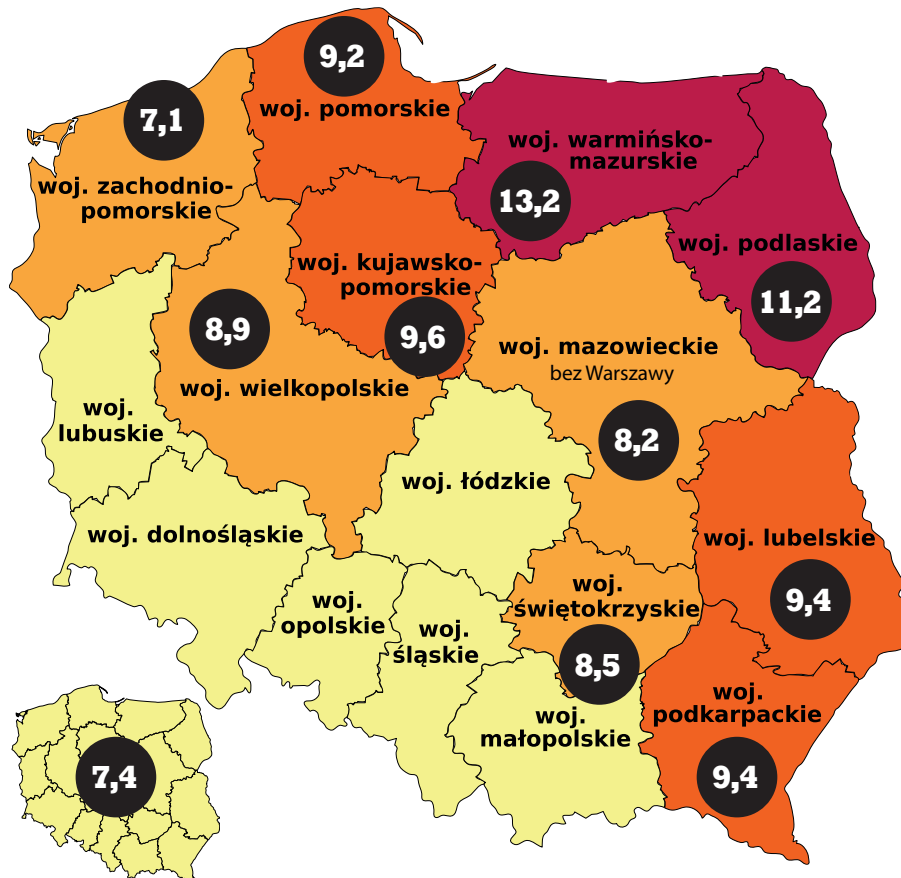
Najwięcej osób skrajnie ubogich mieszka w województwie warmińsko-mazurskim. Ich udział GUS oszacował na 13,2 proc., czyli relatywnie niemal dwa razy tyle, ile wynosi średnia dla Polski. Poniżej minimum egzystencji żyje tu 191 tys. osób. Nie będzie też zaskoczeniem, że w tym regionie Polski utrzymuje się najwyższe bezrobocie. Stopa bezrobocia w województwie wynosi 18,3 proc., czyli znów niemal dwa razy tyle, ile średnia dla całego kraju. Na 19 powiatów, aż w 11 bezrobocie przekracza 20 proc., a w powiatach piskim i braniewskim sięga prawie 30 proc.!

2. Województwo podlaskie: 11,2 proc.

W czołówce województw z największą liczbą mieszkańców, żyjących na skraju ubóstwa, plasuje się Podlasie. Zasięg ubóstwa skrajnego sięga tu

WSKAŹNIKI ZAGROŻENIA SKRAJNYM UBÓSTWEM W POLSCE W 2013 ROKU WEDŁUG WOJEWÓDZTW

jako % osób o dochodach osobistych poniżej granicy ubóstwa skrajnego (minimum egzystencji) w gospodarstwach domowych (według GUS)

11,2 proc. Skrupulatnie swoje wydatki musi rozważać blisko 134 tys. osób. Stopa bezrobocia spadła tu pod koniec roku i obecnie wynosi 12,9 proc. Najtrudniejsza sytuacja panuje w powiatach kolneńskim i augustowskim, gdzie bezrobocie sięga blisko 17 proc., a w grajewskim przekroczyło 20 proc.

3. Województwo kujawsko-pomorskie: 9,6 proc.

Z problemem dużej liczby i osób ubogich musi radzić sobie województwo kujawsko-pomorskie. Według danych GUS na skraju ubóstwa żyje tu 9,6 proc. mieszkańców, czyli blisko 201 tys. osób. Stopa bezrobocia w tym regionie sięga powyżej 15,7 proc. W powiatach grudziądzkim, włocławskim, aleksandrowskim, inowrocławskim, lipnow-

skim, sępoleńskim, nakielskim, radziejowskim i golubsko-dobrzyńskim przekracza 20 proc.

4/5. Województwo podkarpackie: 9,4 proc.

Nieznacznie mniej (o 0,2 pkt. proc) mieszkańców skrajnie ubogich żyje w województwie podkarpackim. Według GUS o przetrwanie z miesiąca na miesiąc walczy tu 9,4 proc. mieszkańców, czyli ponad 200 tys. osób. Na Podkarpaciu także nasilony jest problem bezrobocia. Jego stopa wynosi 14,4 proc. Najgorzej jest w powiatach: leskim, brzozowskim, niżańskim i strzyżowskim. Tam przekracza 20 proc.

4/5. Województwo lubelskie: 9,4 proc.

Tyle samo ubogich co w województwie podkarpackim posiada też województwo lubelskie. W skrajnym ubóstwie żyje w tym regionie 202 tys. osób, przy tym samym udziale procentowym (9,4 proc.) w populacji mieszkańców. Na korzystniejszym poziomie niż na Podkarpaciu utrzymuje się tu stopa bezrobocia. W województwie lubelskim wyniosła w 2014 roku 12,5 proc. W najtrudniejszej sytuacji są mieszkańcy powiatu włodawskiego. Tutaj stopa bezrobocia przekroczyła 22,2 proc.

6. Województwo pomorskie: 9,2 proc.

W województwie pomorskim osób żyjących na skraju ubóstwa jest blisko 215 tys. Udział najbied-

niejszych GUS oszacował na 9,2 proc. Co ciekawe, województwo pomorskie ma stosunkowo niską stopę bezrobocia. Jest nawet nieco niższa od tej w całym kraju i sięga 11,2 proc. To zasługa trzech dużych miast: Gdyni, Sopotu i Gdańska, które poprawiają statystyki dla całego województwa. Jednak w wielu powiatach stopa bezrobocia sięga od 15 do 19 proc., a w powiatach: bytowskim, człuchowskim, nowodworskim, malborskim i sztumskim sięga grubo powyżej 20 proc.

7. Województwo wielkopolskie: 8,9 proc.

Pieniądzy na utrzymanie brakuje też 8,9 proc. mieszkańców Wielkopolski. Na skraju ubóstwa żyje tu blisko 309 tys. osób. Dane całego województwa poprawia Poznań. Podobnie jak w przypadku województwa mazowieckiego, rozbieżności widać doskonale na przykładzie liczby bezrobotnych. Stopa bezrobocia w całym regionie wynosi 7,7 proc. W samym Poznaniu - około 4 proc., ale w powiatach słupeckim czy złotowskim sięga już 18 proc.

8. Województwo świętokrzyskie: 8,5 proc.

Nieco mniej gospodarstw domowych, żyjących poniżej minimum egzystencji, jest w województwie świętokrzyskim. Koniec z końcem ledwo wiąże tu 8,5 proc. mieszkańców, czyli 108 tys. osób. W zmniejszeniu tej liczby nie pomaga panujące na tym terenie bezrobocie. Stopa bezrobocia pod koniec 2014 roku utrzymywała się tu na poziomie 13,9 proc. Najtrudniejsza sytuacja jest w powiecie skarżyskim. Tutaj stopa bezrobocia wynosi 24,4 proc.

9. Województwo mazowieckie bez Warszawy: 8,2 proc.

Warszawa poprawia dane na temat ubóstwa województwa mazowieckiego, ale jeśli nie brać jej pod uwagę, okazuje się, że ten region jest jednym z najuboższych w Polsce. W skrajnym ubóstwie żyje tu 8,2 proc. mieszkańców. Jeśli uwzględnimy Warszawę, odsetek skrajnie ubogich spada do 5,7 proc. Te rozbieżności doskonale widać na przykładzie stopy bezrobocia. Pod koniec 2014 roku w całym województwie mazowieckim wynosiło ono 10 proc. - w Warszawie zaledwie 4,8 proc., ale w powiecie szydłowieckim przekroczyło 35 proc., a w radomskim 27,9 proc.!

10. Województwo zachodniopomorskie: 7,1 proc.

W województwie zachodniopomorskim w skrajnym ubóstwie żyje 7,1 proc. mieszkańców, czyli około 122 tys. osób. Nie bez wpływu na to pozostaje utrzymujące się tutaj dość wysokie bezrobocie. W roku 2014 stopa bezrobocia sięgnęła 15,7 proc., zdecydowanie powyżej średniej dla całego kraju, która wyniosła 11,4 proc. Najgorzej jest w powiatach koszalińskim, białogardzkim, szczecineckim i łobeskim. Tutaj stopa bezrobocia przekracza 24 proc.

Obszary wiejskie w wielu regionach Polski dzieli cywilizacyjna przepaść w porównaniu do miejskich warunków życia.

- z sieci wodociągowej korzysta około 75% mieszkańców wsi (w miastach 95%);
- zużycie wody z sieci w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na mieszkańca wynosi 25 m³ (mieszkaniec miasta zużywa 35 m³);
- z sieci gazowej korzysta 21% mieszkańców wsi i zużywa średnio 50 m³ gazu (w miastach 73% mieszkańców zużywa średnio 134 m³ gazu);
- na obszarach wiejskich zlokalizowanych jest 4,7 mln odbiorców energii elektrycznej o niskim napięciu, a jej zużycie kształtuje się na poziomie prawie 11 mln MWh (w miastach 9,3 mln odbiorców zużywa prawie 18 mln MWh);
- na obszarach wiejskich jest prawie 2 mln abonentów radia i telewizji (w miastach około 5 mln);
- 56% mieszkańców wsi deklaruje, że korzysta z Internetu (w mieście 75%).

Wojciech Skurkiewicz,
Senator RP

Przemysław Błaszczyk,
Senator RP

Źródło: Ubóstwo w Polsce w świetle badań GUS. Studia i Analizy Statystyczne. Główny Urząd Statystyczny, Departament Badań Społecznych i Warunków Życia, Warszawa 2013 str. 72
<http://biznes.onet.pl/wiadomosci/kraj/mapa-polskiej-biedy/qhd#2>
 Główny Urząd Statystyczny - Bank Danych Lokalnych

Rząd PO-PSL skierował do Sejmu przygotowany przez Ministra Rolnictwa projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych. Z wyjątkiem ładnego i dającego nadzieję tytułu ustawy, reszta konkretnych zapisów jest wręcz antyrolnicza, gdyż nakłada na rolników kolejny rodzaj podatku bez praktycznej możliwości skorzystania z tego Funduszu.

„Stabilizacja” dochodów, czyli kolejne oszustwo ministra

Rząd PO-PSL proponuje, by na Fundusz składali się tylko rolnicy w wysokości 0,2% od wartości sprzedanych produktów.

Prawo i Sprawiedliwość proponuje obniżyć składkę rolników do 0,1%. Proponuje również, by składkę wnosili przetwórcy, podmioty skupowe oraz importerzy w wysokości 0,2%. Fundusz powinien też być zasilony przez budżet państwa w wysokości 66% budżetu. W tej wysokości (66%) dofinansowanie funkcjonuje w niektórych krajach Unii Europejskiej, zaś w większości krajów UE jest to dofinansowanie 50%. Tylko pod takim warunkiem Fundusz będzie miał realne środki finansowe na stabilizację dochodów - około 1 mld zł rocznie. Według projektu rządowego zgromadzona kwota w Funduszu wynosić będzie zaledwie około 100 mln zł rocznie. Projekt rządowy przewiduje, że z Funduszu będą mogli korzystać rolnicy, którzy nie otrzymali zapłaty za dostarczone produkty rolne z powodu upadłości firmy skupującej w wysokości 70% utrac-

nych należności. To pokazuje dobitnie, że na Fundusz powinni składać się przetwórcy i firmy skupujące. Zapis, proponowany przez rząd PO-PSL, aby rolnicy składali się na upadłość firm przetwórczych, jest nie do zaakceptowania.

Ten zapis ustawy jest skrajnie niesprawiedliwy i stanowi kolejny dowód na to, że Minister Sawicki chroni przetwórców, a rolników traktuje jak „frajerów”.

Według rządowego projektu ustawy środki Funduszu będą mogły być wypłacane, gdy rolnicy udowodnią, że ich dochody w danym roku spadły o co najmniej 30% w stosunku do średnich dochodów z trzech ostatnich lat. Zmniejszenie dochodów rolnik będzie musiał udowodnić prowadząc rachunkowość. Jest to absolutnie nie do przyjęcia. Jak może rolnik udowodnić, że

spadły mu dochody w stosunku do ostatnich trzech lat, gdy takiej rachunkowości nie prowadził. Tym sposobem projekt ustawy rządu PO-PSL wyklucza praktycznie wszystkich rolników z możliwości ubiegania się o rekompensaty z Funduszu na okres przynajmniej czterech lat. Rolnik ma płacić, a nie ma szans skorzystania z niego.

Prawo i Sprawiedliwość proponuje, by spadek dochodów rolnik mógł wykazać, przedstawiając faktury za sprzedane produkty, na podstawie których porównywana będzie cena jednostkowa. Taki system pozwoli na możliwość skorzystania z Funduszu nawet teraz, bo faktury sprzed trzech lat rolnicy posiadają, natomiast prowadzenie rachunkowości trzy lata wstecz jest niemożliwe.

Omówione zapisy ustawy jasno pokazują, że ustawa o Funduszu zaproponowana przez rząd PO-PSL jest w obecnej wersji nie do przyjęcia. Minister Sawicki okłamuje protestujących rolników, że taki Fundusz ustabilizuje dochody.

Henryk Kowalczyk
Poseł na Sejm RP

Obcinają pieniądze na wieś i rolnictwo

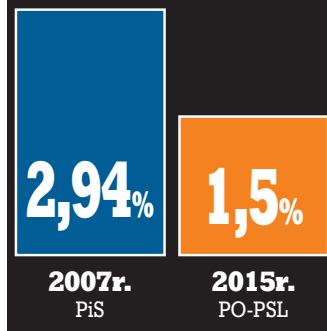
Koalicja PO-PSL bije własne rekordy w obniżaniu budżetowych wydatków na wieś i rolnictwo. Z roku na rok tych pieniędzy jest coraz mniej. W 2015 roku wydatki na rolnictwo zaplanowano na poziomie 1,5% PKB. Gdzie te czasy, kiedy w 2007 roku, pod rządami Prawa i Sprawiedliwości, wskaźnik ten sięgał prawie 3% PKB.

Funkcjonowanie rolnictwa w ramach Wspólnej Polityki Rolnej UE nie pozwala dopłacać z krajowego budżetu do wszystkiego, co tylko nam się podoba. Nie oznacza to jednak, że Polska pod rządami koalicji PO-PSL wykorzystuje wszystkie dopuszczalne formy dofinansowania. Prawo i Sprawiedliwość proponuje zwiększenie budżetu na rolnictwo i przeznaczenia środków zgodnie z prawem europejskim.

Możemy:

- zwiększyć dopłaty do paliwa rolniczego do stawki 1,30 zł za litr i zwiększyć limit ilości paliwa na hektar do 126 litrów, jak wynika z obliczeń Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.
- zwiększyć dopłaty do materiału siewnego.
- zwiększyć dotacje do postępu biologicznego w produkcji roślinnej i zwierzęcej.
- zwiększyć dopłaty do programu „szklanka mleka w szkole”, by odejść od sytuacji, że dzieci otrzymują mleko tylko 3 razy w tygodniu.
- zwiększyć dopłaty do ubezpieczeń upraw rolnych i zwierząt, zmieniając jednak wcześniej ustawę.
- wspomagać budżetem państwa system wypłat za szkody łowieckie (należy także zmienić ustawę), a nie utrzymywać stan obecny, w któ-

Udział procentowy wydatków na rolnictwo w stosunku do PKB

rym minister rolnictwa proponuje rolnikom kwotę jałmużny w śmiesznej wysokości.

Powinniśmy:

- zwiększyć wyraźnie budżety inspekcji rolnych, szczególnie Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, aby skutecznie mogła kontrolować jakość sprowadzanych do Polski produktów spożywczych, Inspekcji Weterynaryjnej, by mogła skutecznie przeciwdziałać ASF i innym chorobom zakaźnym na koszt państwa, a nie jak obecnie, kiedy rząd proponuje to na koszt rolników.
- zwiększyć wydatki na Agencję Rezerw Materiałowych (na rok 2015 te wydatki zmniejszono), aby poprzez gromadzenie strategicznych zapasów żywności i produktów rolnych, stabilizować występujące trudne okresy na rynku rolnym.
- przywrócić do poprzedniego poziomu dofinansowanie kredytów preferencyjnych w rolnictwie, aby można było obniżyć stopy procentowe, jakie płać rolnicy. Obecnie przy tak niskiej stopie procentowej ustalonej przez Radę Polityki Pieniężnej wymaganie przez rząd PO-PSL od rolnika stawki 3% od kredytu preferencyjnego jest niedopuszczalne. Taki kredyt przestaje być preferencyjny.
- zwiększyć dotacje do spółek wodnych, by skutecznie prowadziły konserwacje urządzeń melioracji szczegółowych, które wybudowane kiedyś za ogromne pieniądze, dziś niszczej.

To tylko część przykładów, gdzie i jak możemy i powinniśmy zwiększyć wydatki budżetu krajowego na rolnictwo.

Niech Minister Sawicki nie mówi, że nie można. Trzeba tylko chcieć pomóc polskim rolnikom skutecznie, a nie udawać, że się pomaga.

Henryk Kowalczyk
Poseł na Sejm RP

Gabriela Mastowska
Poseł na Sejm RP

By żyło się lepiej... francuskim rolnikom

Na jednym z forów internetowych przeczytałem informację o spotkaniu z rolnikami francuskimi. Opisywali oni swoją trudną sytuację, a to że mleko u nich jest tanie, nawet tańsze niż w Polsce, albo że podatki wprost przeciwnie, wysokie.

Popatrzyłem na ceny mleka we Francji i są one tam wyższe niż w Polsce, gdyż w wielu mleczarniach istotnym dochodem rolników, oprócz ceny za mleko, jest dywidenda spółdzielcza. Podatki dla przeciętnego gospodarstwa też wysokie nie są, bo kwota wolna od podatku jest znaczna, a nasi

polscy rolnicy płać podatek od każdego posiadanego metra kwadratowego gospodarstwa o przydatności rolniczej. W tym samym mniej więcej czasie minister Sawicki dumnie przeżył pierś w spotkach reklamowych, nadawanych w najdroższym czasie antenowym, w trakcie meczów Euro 2012 i opowiadał jak to jest dobrze polskim rolnikom w Polsce i w Unii Euro-

pejskiej. Zaraz potem mówił, że w UE nie ma woli do podniesienia dopłat dla polskich rolników.

W poprzedniej perspektywie finansowej, w cenach stałych z 2011r. rolnictwo polskie otrzymało 8,5% wszystkich pieniędzy na dopłaty łącznie z dopłatą krajową, a francuskie 14,75% całego funduszu przeznaczonego na dopłaty. W obecnej perspektywie wg tych

samych cen polscy rolnicy otrzymają na dopłaty 7,78% unijnych pieniędzy, a francuscy 15,12%.

Ówczesny minister rolnictwa Francji Bruno Le Maire podziękował ministrowi Sawickiemu za jego rezygnację z jednolitej stawki dopłat w całej UE. Stawki, która przy-

najmniej pod tym względem wyrównałaby konkurencję w UE.

W latach 2007-2013 na dopłaty wydano 87,1 mld zł. Plan na lata 2014-2020 przewiduje 77,2 mld zł. Pomijając inflację, na dopłaty dla polskich rolników w obecnej perspektywie przeznaczono kwotę niższą o prawie 13% tj. 10 mld zł. Tak wygląda sukces polityki Sawickiego, Tuska, Sikorskiego, Kopacz i całego Rządu PO-PSL.

Grzegorz Wojciechowski
Senator RP

DOPLĄTY BEZPOŚREDNIE

2007-2013 » **87,1 mld zł**

2014-2020 » **77,2 mld zł**

Eksport rośnie, a dochody spadają!**Robią biznes na polskich rolnikach**

Według oficjalnych danych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, eksport polskich produktów rolnych z Polski wciąż rośnie i rośnie, i tylko w ostatnich trzech latach wzrósł o jedną piątą - z 17,5 miliarda Euro w 2012 roku, do ponad 21,5 miliarda Euro w 2014 roku.

polskich rolników nie tylko nie rosną, lecz jak widać, spadają.

Biznes spożywczy na rolnikach zarabia coraz więcej, rolnikom zostaje z tego coraz mniej.

Minister Sawicki to rozumie i potwierdza mówiąc, że szanuje tylko biznesmenów, a nie frajerów rolników. Rzeczywiście, biznes zarabiają-

Eksport żywności wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat o ok. 20 procent, a dochody rolników spadły o 11 procent.

+20%
Eksport

Dochody
-11%

W tym samym czasie, według danych Eurostatu, dochody polskich rolników wciąż spadają i spadają.

W 2012 roku spadły o 5 procent, w 2013 roku o 0,1 procenta, w 2014 roku o 5,7 procenta, czyli w sumie prawie o 11 punktów procentowych.

Rolnicy produkują coraz więcej, koncerny przetwórcze, głównie zagraniczne, skupują i sprzedają coraz więcej polskiej żywności, a dochody

cy na polskich rolnikach, najczęściej zagraniczny, ma się coraz lepiej, a rolnicy coraz gorzej.

Eksport żywności wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat o ok. 20 procent, a dochody rolników spadły o 11 procent.

Sławomir Zawisła
Poseł na Sejm RP

900 mln zł - mogą zapłacić polscy producenci za przekroczenie kwot mlecznych.

Kara za mleko

Wmarcu tego roku kończy się kwotowanie produkcji mleka. W ubiegłym roku rozliczeniowym, za przekroczenie narzuconych przez Unię Europejską limitów produkcyjnych za okres 2013/2014, polscy producenci zapłacili około 200 mln zł kary. Koniec kwotowania nie oznacza końca problemów. Część producentów mleka liczyła, że skoro z końcem marca 2015 roku kończy się limitowanie produkcji, to trzeba szybciej zwiększyć stado. Dokupili jałówek i krów, a dziś będą płacić ogromne kary - za rok kwotowy 2014/2015 mogą one wynieść nawet 800-900 mln zł! Przekraczanie kwot w latach ubiegłych nie doprowadziło do destabilizacji rynku mlecznego. Nic złego nie wydarzy się także w 2015 roku.

Po co więc gnębić rolników ogromnymi karąmi, skoro limity produkcyjne odchodzą do przeszłości?

Lech Kołakowski
Poseł na Sejm RP

Made in Denmark

Polski producenci wieprzowiny plajtują z powodu coraz niższych cen w skupie, za to ręce zacierają hodowcy z Niemiec, Danii i Belgii. Produkujemy mięsa tyle co za Gomułki, a nasz rynek wieprzowiny zalewany jest przez import z tych krajów. Rząd pozwolił sprzedać związkowi duńskich farmerów największe zakłady mięsne w Polsce - w Sokołowie, sponsora wielu imprez i wydarzeń. Nagle się okazuje, że właścicielami tych zakładów są duńscy rolnicy. Przecież nie zrobili tego, by sprzedawać polskie mięso, tylko sprowadzać je z Danii. Dzięki temu embargo rosyjskie nie jest dla nich groźne.

Czy taki człowiek może polskiego państwa i pr**Japońś**

Bronisław Komorowski, Prezydent RP, stoi na krześle sprawozdawcy japońskiego generałowi, „szogunowi” Stanisławowi Koziejowi.

Prezydentura Bronisława Komorowskiego od samego początku upływa pod znakiem dyplomatycznych gaf i towarzyskich wpadek.

Przejęzyczenia, nietrafione żarty, ortograficzne błędy, przysypianie podczas ważnych uroczystości, nie przynoszą chwały jemu i Polsce.

Postępując się młodzieżowym slangiem - jest to prezydentura obciachu.

W Japonii, Bronisław Komorowski przeszedł jednak samego siebie.

Gdyby taka sytuacja przydarzyła się politykowi z Prawa i Sprawiedliwości, wiodące media przez tydzień żyłyby japońską aferą. Dla Bronisława Komorowskiego stworzono jednak osobne standardy. W relacjach z jego pobytu w Kraju Kwitnącej Wiśni, nie ma wzmianki o występie w tokijskim Parlamencie, a jeżeli jest, to z pominięciem popisowego numeru. Na szczęście są (jeszcze) w Polsce niezależne media, dzięki którym wiemy, na co stać prezydenta Komorowskiego. A podczas lutowej wizyty w Japonii, przeszedł on sa-

mego siebie. W trakcie zwiedzania siedziby parlamentu, Komorowski wszedł... na fotel sprawozdawcy izby! Następnie krzyknął „chodź Szogunie” do robiącego zdjęcia gen. Stanisława Kozieja, szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Trudno o gorszy przykład braku szacunku dla gospodarzy wizyty.

Tym bardziej, że rzecz działa się w kraju słynącym z przestrzegania zasad, norm i kodeksów. Zaskoczenie i dyskomfort Japończyków musiało być tym większe, bo po wizycie śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego w 2008 roku, mieli polskich przywódców za ludzi odpowiedzialnych i taktownych. Przykładami „dziwnych” zachowań Bronisława Komorowskiego można zapełnić nie tylko stronę w gazecie, ale sporej objętości książkę. Do niesławnej historii polskiej dypl-

macji przejdą zapewne jego uwagi o bigosie i zdradzanych żonach, wygłoszone podczas spotkania z Barackiem Obamą. Skonsternowany prezydent USA nie wiedział, z czego się śmiać.

Ubaw miał - jak zawsze ze swoich dowcipów - tylko Bronisław Komorowski.

Aby uniknąć wpadek podczas publicznych wystąpień prezydent z Platformy Obywatelskiej, prawie zawsze korzysta z kartek. Kiedy nie ma przy sobie ściąg, może być różnie, a najczęściej śmiesznie. Po zdobyciu przez polskich siatkarzy złota na Mistrzostwach Świata w 2014 r, poproszony o gorący komentarz Komorowski, pozdrowił... piłkarzy. Oczywiście, wpadki, groteskowe sytuacje i żenujące gąfy mogą przytrafić się każdej osobie publicznej. Pamięamy Aleksandra Kwaśniewskiego, jak na miękkich

Wpadki i gąfy Bronisława Komorowskiego nie przynoszą Polsce powodują złe decyzje lub ich brak w sprawach kluczowych dla P

Chude lata

być głową zywódcą narodu?

Ki wirus

skiego parlamentu i pozuje do zdjęcia

nogach lawirował między grobami polskich żołnierzy na cmentarzu w Charkowie. Albo jak próbował

źródeł nie wynika, że podczas incydentu w japońskim parlamencie, prezydent był pod wpływem alkoholu. Jaka jest więc przyczyna japońskiej choroby prezydenta Komorowskiego? Podczas medialnej nagonki na śp. prezydenta Lecha Kaczyńskiego, jego przeciwnicy domagali się, aby ujawnić raport na temat stanu zdrowia ówczesnej głowy państwa. Była to polityczna hucpa. Lech Kaczyński nie nadużywał alkoholu, podczas zagranicznych wizyt zachowywał się zgodnie z protokołem dyplomatycznym, a jego erudycja, intelektualna sprawność i umiejętność trafnych analiz politycznych, lokowała go wśród największych europejskich mężów stanu pierwszej dekady tego stulecia. O Bronisławie Komorowskim nie można tego powiedzieć. Jego zachowanie niepokoją

Podczas uroczystości związanych z obchodami Dnia Żołnierzy Wyklętych prezydent wygłosił - bez kartki - zaskakujące zdanie: **pamiętamy i mamy w zasadzie jasny plan działania związanego z potrzebą odbudowy, w narodowym wymiarze, pamięci o ofiarach czasów stalinowskich, o ofiarach, które były ofiarami właśnie tych Żołnierzy Wyklętych.**

wsiąść do prezydenckiej limuzyny przez bagażnik. Otoczenie Kwaśniewskiego tłumaczyło jego niecodzienne zachowanie tajemniczym, tropikalnym wirusem. Od tamtego czasu, „choroba filipińska” stała się synonimem alkoholowych ekscesów. Wypicie kilku głębszych nie usprawiedliwiało Aleksandra Kwaśniewskiego, ale przynajmniej tłumaczyło jego zachowanie. Nie wiadomo natomiast, co dzieje się z Bronisławem Komorowskim? Z medialnych, także niezależnych

co wykracza także poza ramy lansowanego przez media wizerunku rubasznego, poczciwego, ale swojego „Bronka”.

Dlaczego teraz nikt nie chce publicznej debaty na temat psychofizycznej kondycji głowy polskiego państwa?

Marek Suski
Poseł na Sejm RP
Komisja
Skarbu Państwa

W 2016 roku uwolniony zostanie w Polsce rynek handlu ziemią rolną. Prezydent Komorowski i koalicja PO-PSL nie robią nic, aby zabezpieczyć interesy polskich rolników.

Ile hektarów cudzoziemcy już kupili w Polsce, okaże się w 2016 r, gdy zostanie uwolniony rynek obrotu ziemią rolną. Teoretycznie, takie transakcje obwarowane są szeregiem obostrzeń. W praktyce grunty rolne można kupić na tzw. słupa, czyli za nieformalnym pośrednictwem podstawionych osób albo spółek. Po 2016r. realni nabywcy będą mogli swoją własność przepisać na siebie. Polscy rolnicy nie mają pieniędzy na kupno ziemi. Takimi środkami dysponują za to grupy inwestorów wspólnie kupujące duże gospodarstwa, by następnie je odsprzedawać z zyskiem dla obcokrajowców z UE. I takie praktyki niestety, jeśli nie zostaną wprowadzone odpowiednie przepisy, będą odbywać się w majestacie prawa!

Rolnicy słusznie domagają się od rządu PO-PSL przeprowadzenia renegotjacji Traktatu akcesyjnego w zakresie wolnego obrotu ziemią dla obcokrajowców. Chcą, by rząd zagwarantował, że zakup polskiej ziemi przez obcokrajowców będzie możliwy od roku, w którym siła nabywcza średniej pensji Polaka będzie stanowiła minimum 90 proc. siły nabywczej średniej pensji mieszkańców pięciu najbogatszych państw UE. Obecnie jest ona aż pięciokrotnie mniejsza! Żądają takiej zmiany przepisów regulujących obrót ziemią w Polsce, tak aby w lepszy sposób zabezpieczyć interesy polskich rolników. Proponują, m.in. by

kupujący nie mógł sprzedać ziemi przez 15 lat, a przez ten czas prowadził gospodarstwo rolne.

To nie jest żadna nowa propozycja, a dobrze już sprawdzone rozwiązanie w innych wysoko rozwiniętych krajach unijnych: np. Francji, Niemczech, Danii. Wskazane poniżej rozwiązania nie naruszają prawa Unii Europejskiej i nie wymagają oddzielnych zapisów w konstytucji oraz tak samo dotyczą obcokrajowców jak i obywateli.

Węgry

Na Węgrzech, od 1 maja 2014, teoretycznie cudzoziemcy mogą kupować ziemię rolną. Tyle tylko, że w ustawie znalazły się obostrzenia, uniemożliwiające wręcz obcokrajowcom nabywanie gruntów rolnych. Obowiązuje zakaz sprzedaży więcej niż 1 ha ziemi uprawnej tym obywatelom Węgier i UE, którzy nie zostaną uznani za „rolników”.

Francja i Niemcy

Kupujący ziemię, poza licznymi wymogami formalnymi, zobowiązani są do uprawy ziemi przez minimum 15 lat - z zastrzeżeniem, że w tym czasie nie można jej sprzedać, ani wdzierżawić. Obrót gruntami rolnymi jest kontrolowany przez powołane do tego instytucje i poddany wnikliwej kontroli administracyjnej.

Dania

Przepisy określają szczegółowe wymogi do spełnienia, m.in. nabywca musi posiadać potwierdzone kwalifikacje rolnicze oraz spełniać wymogi dotyczące zarządzania nieruchomością, przedstawić biznes plan swojej działalności (obecnej lub planowanej) rolniczej.

Austria

Zgoda na zakup ziemi wydawana jest przez specjalną komisję powoływaną na szczeblu landu i tak jak w poprzednich przypadkach innych krajów europejskich, wymaga spełnienia szeregu wymogów przez nabywców.

Jak widać w krajach Unii Europejskiej obowiązują ograniczenia w sprzedaży ziemi rolnej, które mogą też być zastosowane w Polsce. Dlaczego polski rząd zwleka z ich wprowadzeniem? Czyżby chodziło o jak najdłuższe przeciąganie obecnego stanu prawnego i jak często bywało, powstanie sytuacja, że przez kilka dni będzie luka w prawie i w tym czasie dokonane zostanie wiele transakcji obrotu ziemią przez obcokrajowców?

Kazimierz Smoliński
Poseł na Sejm RP

chluby. Niestety, na tym nie kończą się konsekwencje jego prezydentury. Większe szkody i spustoszenie Polski. Największą ofiarą bierności i bezradności prezydenta Komorowskiego padło rolnictwo.

Obejmując najwyższy urząd w państwie, Bronisław Komorowski nie potrafił, a raczej nie chciał wnieść się ponad partykularne interesy swojego zaplecza politycznego. Prezydent stał się żyrantem rządów koalicji PO-PSL. Komorowski nie spróbował nakłonić swoich kolegów, a zarazem liderów tych partii, aby dostrzegli i spróbowali rozwiązać problemy polskiej wsi oraz rolnictwa. Zabrakło mu także odwagi, aby skorzystać ze swoich konstytucyjnych uprawnień prezydenta.

Oto największe grzechy rządzącej koalicji, za które współodpowiedzialność ponosi także prezydent Komorowski, żyrujący te decyzje:

- W marcu 2011 roku minister rolnictwa Marek Sawicki z PSL podpisał deklarację prezydencji węgierskiej, w której zgodził się na dalszą dyskryminację polskich rolników w Unii Europejskiej, nie walcząc o równe dopłaty. Polska wieś w ciągu siedmiu lat może stracić przez to 65-70 miliardów złotych.
- Rolnictwa nie uznano za priorytet polskiej prezydencji w UE. Pre-

mier Tusk podczas inauguracyjnego przemówienia w Strasburgu o rolnictwie nie powiedział ani słowa. Minister Sawicki siedział wtedy za nim i bił brawo.

- Setki wiejskich szkół zostało zlikwidowanych w ostatnich latach. Prezydent nie zrobił nic, aby powstrzymać ten proceder, choć sam uznaje się za patrona wszystkich działań wspierających rodziny i rozwój edukacji.
- Dzięki liczebnej przewadze koalicji PO-PSL, w Sejmie forsowane są ustawy korzystne dla ekspansji

GMO (organizmów genetycznie zmodyfikowanych). Prezydent nie korzysta w tej sprawie z prawa weta.

- Prezydent Komorowski i koalicja PO-PSL nie słuchają Polaków. Ta władza odrzuciła wszystkie obywatelskie projekty ustaw:
 - projekt referendum w sprawie wieku emerytalnego,

- projekt obywatelski w sprawie nauczania historii,
- obywatelską ustawę o okręgach sądowych sądów powszechnych,
- projekt zaostrażający ustawę anty-aborcyjną,
- trzykrotnie obywatelski projekt w sprawie edukacji sześciolatków,
- projekt ustawy „stop pedofilii”.

Robert Telus
Poseł na Sejm RP

Marek Matuszewski
Poseł na Sejm RP

Nie brakuje odwagi i detek

Rozmowa z **dr ANDRZEJEM DUDĄ**, posłem Parlamentu Europejskiego, kandydatem

- Prezes Jarosław Kaczyński skierował list do Ewy Kopacz, a Pan do Donalda Tuska, w sprawie dramatycznej sytuacji w polskim rolnictwie. Korespondowanie z nimi ma jeszcze sens?

- Ewa Kopacz jest premierem polskiego rządu, a Donald Tusk pełni jedną z najważniejszych funkcji w strukturach Unii Europejskiej. Skuteczne działania na rzecz rolnictwa nie są z ich strony aktem dobrej woli, ale obowiązkiem, z którego - niestety - nie potrafią się wywiązać. Skoro nie wiedzą, za co się zabrać, podpowiadamy im, które problemy wymagają natychmiastowej interwencji.

- Nie skierowaliście listu do prezydenta Bronisława Komorowskiego?

- Po co?

- W końcu jest prezydentem.

- W sprawach rolnictwa Bronisław Komorowski ograniczył swoją aktywność do udziału w prezydenckich dożynkach w Spale. Nie wierzę, że prezydent teraz zechce zaangażować się w rozwiązywanie problemów obszarów wiejskich, skoro nie robił tego przez pięć lat. Generalnie, jego cała kadencja upływa pod znakiem bierności i pozorowanych działań. Zgodnie z zasadą, że ten kto nic nie robi, przynajmniej nie popełnia błędów. W polityce uprawianej na takim szczeblu i w dodatku w tak trudnych czasach, w jakich żyjemy obecnie, bierność głowy państwa nie służy polskiemu interesom.

- Bronisław Komorowski nie dorósł do roli prezydenta?

- Bronisław Komorowski jest modelowym produktem swojej formacji politycznej. PO razem z „ludowym” koalicjantem, jak

ognia unika zdecydowanych, twardej, nieugiętych działań, które trzeba podejmować, kiedy stawką jest obrona naszych, polskich in-

teresów. Można rzec: jaka partia, taki prezydent. Pomijam cały szereg osobowych cech Bronisława Komorowskiego, które potęgują

tylko bezbarwność i nijakość jego kadencji.

- Zmarnowane pięć lat?

- Pod wieloma względami tak, a nierozwiązane problemy wsi i rolnictwa są tego najlepszym przykładem. Wbrew deklaracjom o prezydenturze ponad politycznymi podziałami, Bronisław Komorowski stał się żyrantem decyzji koalicji PO-PSL i ponosi taką samą odpowiedzialność za złe rządy, jak liderzy tych partii. Konstytucja daje prezydentowi duże uprawnienia i możliwość skutecznego wpływania na rozwój wydarzeń w kraju. Urzędujący prezydent zrobił jednak niewiele, aby zerwać z wizerunkiem „strażnika żyrandola”, który w 2010 roku ukuł Donald Tusk. Szkoda, że Bronisławowi Komorowskiemu zabrakło odwagi w sytuacjach, kiedy powinien bronić racji Polaków, a stanął po stronie interesów swoich partyjnych kolegów.

- Ma Pan na myśli niezawetowanie uchwały o podniesieniu wieku emerytalnego?

- To tylko jeden z wielu przykładów, choć najbardziej druzgocący dla obecnej władzy. To była zła decyzja. Podjęta wbrew woli większości opiniotwórczych środowisk i milionom podpisów pod obywatelskim projektem referendum w sprawie wieku emerytalnego. Komorowski mógł skorzystać z prawa weta i powstrzymać swoich partyjnych kolegów, ale tego nie zrobił.

- Apeluje Pan w liście do przewodniczącego Donalda Tuska, aby wprowadził pod obrady Rady Europy problem zagrożeń rolnictwa europejskiego, w tym polskiego. Tusk spełni Pana prośbę?

- To zależy od samego przewodniczącego Tuska, czy chce być skutecznym europejskim liderem albo woli chować głowę w piasek wobec problemów jednego z najbardziej strategicznych sektorów europejskiej gospodarki. Dotychczas

ANDRZEJ DUDA

• Andrzej Duda urodził się 16 maja 1972 roku w Krakowie. W 1984 roku wstąpił do 5 Krakowskiej Drużyny Harcerskiej „Piorun” im. Legionistów 1918r. i po kilku latach został jej drużynowym. Harcerską przygodę zakończył w 1990r. W latach 1987-91 był uczniem klasy humanistycznej w II Liceum Ogólnokształcącym im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie. W 1991 rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Obronił magisterium w lutym 1997

roku i podjął pracę naukowo-dydaktyczną w Katedrze Postępowania Administracyjnego, a w 2001r. w Katedrze Prawa Administracyjnego Uniwersytetu Jagiellońskiego.

• W styczniu 2005r. uzyskał tytuł doktora nauk prawnych na podstawie rozprawy „Interes prawny w polskim prawie administracyjnym”. Wiosną 2005r. założył własną kancelarię prawną. Po wyborach parlamentarnych w 2005 roku został ekspertem ds. legislacji Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość. 1 sierpnia 2006r. premier Jarosław Kaczyński powołał Andrzeja Dudę na stanowisko wiceministra sprawiedli-

ści. Z tego stanowiska został odwołany 15 listopada 2007, w związku z wyborem przez Sejm w skład Trybunału Stanu.

• 16 stycznia 2008r. Prezydent Lech Kaczyński mianował Andrzeja Dudę podsekretarzem stanu w Kancelarii Prezydenta RP. W lipcu 2010r. po wyborze Bronisława Komorowskiego na urząd Prezydenta RP złożył dymisję z zajmowanego stanowiska.

• W 2010 roku uzyskał mandat radnego miasta Krakowa i został przewodniczącym klubu radnych Prawa i Sprawiedliwości.

• W wyborach parlamentarnych 9 października 2011 roku, startując z listy Prawa

i Sprawiedliwości w okręgu krakowskim, został wybrany posłem na Sejm, zdobywając 79 981 głosów. Objął stanowisko Wiceprzewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej Sejmu.

• 27 listopada 2013r. został rzecznikiem prasowym Prawa i Sprawiedliwości i pełnił tę funkcję do 9 stycznia 2014r., kiedy został szefem sztabu kampanii do Parlamentu Europejskiego.

• 25 maja 2014r. uzyskał mandat posła do Parlamentu Europejskiego, zdobywając 97 996 głosów.

• 6 grudnia 2014r. Rada Polityczna Prawa i Sprawiedliwości zatwierdziła kandydaturę Andrzeja Dudy na urząd Prezydenta RP.

W sprawie terminacji

Minister Prawa i Sprawiedliwości na Prezydenta RP.

sowe działania Unii Europejskiej w sprawie rekompensat za straty spowodowane rosyjskim embargiem, okazały się niewystarczające. Najbardziej tracą na tym państwa bezpośrednio graniczące z Rosją, czyli Polska, Finlandia i kraje bałtyckie. Tymczasem przewidziana dla nich pomoc jest niewystarczająca.

- Co może zrobić Tusk?

- Jako przewodniczący Rady Europy może interweniować w sprawie uzyskania politycznej zgody na użycie wynoszącej 400 mln euro rezerwy na wypadek kryzysu, która jest przewidziana w budżecie Wspólnej Polityki Rolnej.

za przekroczenie kwot mlecznych.

- Ta sytuacja kładzie się cieniem na biurokratycznej maszynie Unii Europejskiej. Za co mają być ukarani rolnicy? Za to, że dobrze gospodarzą i udaje im się utrzymać na trudnym rynku, obciążonym dodatkowymi następstwami rosyjskiego embarga? Bieżący rok jest ostatnim, w którym produkcja mleka podlega limitom produkcyjnym. W poprzednich latach przekroczenie kwot nie doprowadziło do destabilizacji rynku mleka. Nie ma więc żadnego merytorycznego uzasadnienia, by rolników karać właśnie teraz, kiedy limity zostają zniesione. Szacuje się, że

Tuska. Choroba ta, jeżeli się rozprzestrzeni, może doprowadzić do załamania się, czy wręcz do całkowitej likwidacji trzody chlewnej w Europie. Straty z tego tytułu mogą okazać się trudne do wyobrażenia. Tymczasem w tej sprawie nie ma dotychczas praktycznie żadnych działań. Unijna pomoc dla rolników ponoszących straty z powodu ASF, była dotychczas minimalna. Jestem przekonany, że Europejczycy, a zwłaszcza polscy rolnicy mają prawo oczekiwać od przewodniczącego Tuska zdecydowanych działań.

- **Filarami pańskiej kampanii wyborczej są: rodzina, praca,**

W polityce uprawianej na takim szczeblu i w dodatku w tak trudnych czasach, w jakich żyjemy obecnie, bierność głowy państwa nie służy polskim interesom.

- **Pisaliśmy już na naszych łamach, że w 2014 roku rezerwa nie została użyta.**

- Ten błąd trzeba naprawić. Mamy ogromny kryzys spowodowany embargiem. W tej sytuacji należy zabezpieczyć rezerwę z 2015 roku na te cele.

- **Zaapelował Pan także do Tuska, aby zajął się problemem kar**

polscy rolnicy mogą zapłacić nawet 900 mln zł. Widzę tylko jedno wyjście z tej sytuacji. Powinno się odstąpić od karaniania producentów mleka i Donald Tusk powinien o to walczyć.

- **Z Rosji i Białorusi dotarła do naszych granic niebezpieczna choroba - afrykański pomór świń (ASF).**

- To jest kolejny problem, który poruszyłem w liście do Donalda

bezpieczeństwo i dialog. Podpisał Pan umowę, w której zobowiązuje się do wypełnienia wyborczych deklaracji. To poważne zobowiązanie.

- Nie brakuje mi ani odwagi, ani determinacji, aby to zrobić. Jeżeli zostaną wybrany na Prezydenta, będzie to okres ciężkiej pracy, ale i zasypywania podziałów społecznych. Tak rozumiem rolę Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

10 ZOBOWIĄZAŃ ANDRZEJA DUDY:

1. Będę prezydentem, który słucha i służy obywatelom;
2. Będę prezydentem dialogu, porozumienia i rozmowy;
3. Będę prezydentem, który przywróci Polakom zaufanie do państwa i poczucie godności;
4. Będę prezydentem, który troszczy się o bezpieczeństwo Polaków;
5. Będę prezydentem, który buduje państwo uczciwe i sprawiedliwe;
6. Będę prezydentem, który z troską i zrozumieniem odnosi się do każdego obywatela;
7. Będę prezydentem Polski przyszłości. Silnego, sprawnego państwa w centrum zjednoczonej Europy;
8. Będę prezydentem Polski dumnej ze swojej historii, swoich przodków i korzeni, Polski, która pamięta i czci swoich bohaterów;
9. Będę prezydentem, który nie unika trudnych sytuacji, który nie ucieka, kiedy powinien być arbitrem;
10. Będę prezydentem aktywnym, który chce korzystać z inicjatywy ustawodawczej.

Jarosław Kaczyński spotkał się z przedstawicielami protestujących rolników, przyjął ich postulaty i niezwłocznie wystosował list do premier Ewy Kopacz, wzywający do działania w sprawach wsi.

Pani Ewa Kopacz
Prezes Rady Ministrów

Szanowna pani Premier,

W Polsce nasilają się gwałtowne protesty rolników, doprowadzonych do desperacji z powodu bardzo złej sytuacji ekonomicznej polskiej wsi. Coraz bardziej rozległy i coraz głębszy kryzys ogarnął już niemal wszystkie działy produkcji rolnej. Ceny zbóż, mleka, żywca, owoców i innych produktów rolnych spadły poniżej kosztów produkcji. Wielu rolników się zadłuża, nad wieloma gospodarstwami rolnymi zawisła groźba komorniczej licytacji.

Rolnicy słusznie protestują wobec tej sytuacji, słusznie występują w obronie swoich gospodarstw. Muszę z przykrością stwierdzić, że kryzys na polskiej wsi nie wynika z czynników obiektywnych, lecz jest następstwem złej polityki rolnej rządu, albo wręcz braku takiej polityki.

Przecież eksport polskiej żywności systematycznie rośnie, w 2014 roku jego wartość podobno przekroczyła 21 miliardów Euro. Nie spada też znacząco konsumpcja krajowa. Skoro więc rolnicy sprzedają coraz więcej żywności, to dlaczego sami zarabiają coraz mniej?

Najgorsze jest jednak to, że polska wieś biednieje i zadłuża się właśnie teraz, gdy zbliża się data 1 maja 2016 roku, od kiedy cudzoziemcy, obywatele Unii Europejskiej, będą mogli bez ograniczeń kupować polską ziemię. Jakby komuś zależało na tym, aby biedni i zadłużeni polscy rolnicy nie tylko nie mogli konkurować w nabywaniu ziemi rolnej w Polsce, lecz wręcz przeciwnie - aby z powodu biedy zmuszeni byli do jej sprzedaży.

Bieda może zmusić rolników do wyprzedania obcym polskiej ziemi. To jest wielkie zagrożenie, nie tylko dla polskiej wsi, ale dla całego narodu. Prawo i Sprawiedliwość dwa lata temu wniosło projekt ustawy preferującej polskich rolników w nabywaniu ziemi rolnej (druk sejmowy nr 1659), szkoda, że projekt ten nie uzyskał poparcia koalicji rządowej.

Podległy Pani Premier Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Marek Sawicki zupełnie sobie nie radzi z problemami polskiej wsi, lekceważy rolników i ich protesty, zachowuje się w sposób arogancki, obraża i rozdrażnia rolników. Wzywam wobec tego Panią Premier do podjęcia działań ratujących polską wieś.

Po pierwsze - podjęcia, już teraz, stanowczych działań politycznych na forum Unii Europejskiej, zmierzających do pełnego wyrównania poziomu dopłat bezpośrednich, aby zakończyła się ostatecznie niesprawiedliwa dyskryminacja polskiej wsi w UE.

Po drugie - uchwalenia jak najszybciej ustawy przeciwdziałającej spekulacyjnemu wykupowi polskiej ziemi rolnej przez cudzoziemców, na bazie projektu ustawy, wniesionego w lutym 2013 roku przez Klub Parlamentarny Prawa i Sprawiedliwości.

Po trzecie - wstrzymania sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, do czasu oprawy sytuacji ekonomicznej polskiej wsi, z równoczesnym zabezpieczeniem możliwości gospodarowania rolników na ziemi państwowej w formie trwałej dzierżawy.

Po czwarte - udzielenia rolnikom realnych rekompensat za straty gospodarcze, ponoszone przez nich z tytułu embarga na eksport produktów rolnych do Rosji, z uwzględnieniem możliwości czasowego zawieszenia spłaty kredytów (na bazie projektu ustawy, wniesionego przez klub Prawa i Sprawiedliwości).

Po piąte - podjęcia stanowczych działań politycznych zmierzających do odstąpienia przez Unię Europejską od karaniania polskich rolników absurdalnymi, niszczącymi karami za przekroczenie kwot mlecznych w ostatnich dwóch latach kwotowania (polskim rolnikom grożą kary około miliarda złotych).

Po szóste - podjęcia skutecznych działań zmierzających do powstrzymania ekspansji na Polskę choroby afrykańskiego pomoru świń (ASF) i zapewnienia realnych rekompensat dla rolników ponoszących straty z tytułu tej choroby.

Po siódme - wprowadzenia systemu obiektywnego i realnego szacowania strat i wypłaty rekompensat za szkody wyrządzone w gospodarstwach rolnych przez zwierzęcą dziką (obecny system szacowania strat przez koła łowieckie jest stronnaczy i niesprawiedliwy).

Oczekując na powyższe działania rządu mam nadzieję, że Pani Premier nie lekceważy dramatycznych problemów polskiej wsi, lecz poważnie się nimi zajmie.

Jednocześnie czuję się w obowiązku przestrzec Panią Premier, aby wobec pokojowych protestów rolników nie stosowano prowokacji, czy rozwiązań siłowych.

Z wyrazami szacunku
Jarosław Kaczyński

Prezydent Lech Kaczyński był obrońcą polskiej wsi

Wspomnienie Jana Krzysztofa Ardanowskiego - doradcy ds. wsi i rolnictwa
śp. Prezydenta RP Profesora Lecha Kaczyńskiego

Jan Krzysztof Ardanowski (pierwszy z lewej) i śp. Prezydent RP Lech Kaczyński

B yło dla mnie wielkim zaszczytem i honorem, że jako przedstawiciel polskiej wsi mogłem współpracować z Panem Prezydentem Lechem Kaczyńskim, wyjaśniać mu różne tajniki spraw związanych z wsią i rolnictwem. Było to dla mnie ważne również dlatego, że zainteresowanie Pana Prezydenta nie było okazjonalne i koniunkturalne. Nie wynikało ze zbliżających się kolejnych wyborów, konieczności przekonywania określonych grup elektoratu. Ono było bardzo głęboko zakorzenione w jego myśleniu o Polsce. Dawał temu wyraz wielokrotnie. Niestety media o tym nie informowały, podobnie jak i o wielu innych inicjatywach i działaniach Pana Prezydenta.

O swoim stosunku do wsi mówił w czasie licznych spotkań z rolnikami w miejscach symbolicznych dla kontaktów ze światem polskiej wsi: na Dożynkach Jasnogórskich, na reaktywowanych Dożynkach Prezydenckich w Spale, przy grobie Wincentego Witosa w Wierchosławicach i w wielu, wielu innych miejscach.

Pan Prezydent wykazywał się nie tylko wielką wiedzą na temat spraw rolnictwa i wsi, zaskakując mnie czasami szybkością przyswajania ogromnej ilości szczegółowych danych, dotyczących cen, kosztów i różnych innych parametrów ekonomicznych w produkcji rolniczej, ale również bardzo interesując się tym, co o przyszłości rolnictwa w Polsce może zdecydować.

Jednym z podstawowych jego zainteresowań było to, jak toczyć się będą negocjacje z Unią Europejską.

Czy Polska jest dobrze przygotowana do tych negocjacji? Czy mamy odpowiednią wiedzę oraz strategię i taktykę negocjowania? Czy rząd uwzględni w swoich priorytetach potrzebę twardej walki o interes polskiej wsi przy ustalaniu zasad Wspólnej Polityki Rolnej UE na lata 2014-2020? Tymi sprawami m.in. zajmowała się powołana przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego Rada ds. Wsi i Rolnictwa, która przygotowała udostępniony również Ministrowi Rolnictwa zestaw argumentów, które mogą przekonać Unię Europejską do rozwiązań korzystnych dla polskiego rolnictwa.

Pan Prezydent z niepokojem zwracał uwagę, że Polska w swoich priorytetach na czas przewodniczenia Unii Europejskiej w drugiej połowie 2011r. (polska prezydencja) nie uwzględniła spraw dotyczących polskiego rolnictwa. To któż ma w takim razie w Europie zajmować się przyszłością wsi europejskiej, jej rozwoju cywilizacyjnego, bezpieczeństwa żywnościowego mieszkańców kontynentu jak nie Polska, duży kraj rolniczy, kraj gdzie rolnictwo stanowi istotny element gospodarki narodowej, ale również kraj, gdzie 40% społeczeństwa mieszka na wsi? Kto ma w Europie zajmować się sprawami tak istotnymi dla znacznej części mieszkańców naszej Ojczyzny, jeżeli w szczególnym momencie, jakim jest prezydencja, polski rząd tym zajmować się nie zamierza?

Pan Prezydent zwracał wyraźnie uwagę, że za sprawy rozwoju polskiej wsi nie może odpowiadać wyłącznie minister branżowy, niezależnie od tego, kto aktualnie pełni funkcję Ministra Rolnictwa.

Prezydentowi zależało, by Premier, by wszyscy jego ministrowie, by centrum decyzyjne było przekonane, że obroną polskiej wsi i rolnictwa na forum europejskim warto się zajmować.

Same starania polskiego Ministra Rolnictwa, nawet gdyby miał dobre chęci, nie wystarczą, by głos naszego kraju w Europie był brany poważnie. Zresztą Minister Rolnictwa, reprezentujący Polskie Stronnictwo Ludowe, mniemające się być partią chłopską, w imieniu rządu PO-PSL Premiera Donalda Tuska zgodził się w marcu 2011 roku na utrzymanie nierównych dopłat bezpośrednich dla naszych rolników. W czasie debaty sejmowej przedstawiciel Polskiego Stronnictwa Ludowego stwierdził, że Polska nie może domagać się równych dopłat, bo trzeba by ograniczyć dopłaty w Niemczech, Francji, czy Belgii, a to jest niemożliwe, „bo tamci rolnicy wtedy też podniosą krzyk”.

Śp. Lechowi Kaczyńskiemu, Prezydentowi Polski, zapewne nie mieściłoby się w głowie, by władze suwerennego kraju wykazywały

Jednak niezbadane są zamiary losu. Pojawiła się nadzieja. Nadzieja dla polskiej wsi, nadzieja dla zrozumienia i obrony naszych chłopskich ideałów i marzeń. Jestem pewien, że **ANDRZEJ DUDA**, nasz kandydat na urząd Prezydenta RP, bliski współpracownik śp. Lecha Kaczyńskiego, będzie spadkobiercą i kontynuatorem jego myśli o Polsce i roli, jaką powinny odgrywać w niej obszary wiejskie i rolnictwo. Pomóżmy mu zarówno przez pamięć jego wielkiego Poprzednika, jak również dla szansy na zamożność i rozwój wsi.

tak kapitulancą postawą, która jeszcze przed podjęciem ostatecznych decyzji zaprzepaszczą polskie starania o równe prawa w Europie.

Jestem przekonany, że gdyby teraz Lech Kaczyński był Głową Państwa Polskiego, to nie byłoby tak źle wynegocjowanych dla polskich rolników warunków finansowych na lata 2014 - 2020.

Nie byłoby też takiego lekceważenia w sprawach środków na rekompensaty za rosyjskie embargo.

Dla Prezydenta Kaczyńskiego sprawą niezmiernie wagi było również to, by obszary wiejskie, a w ich ramach również mniejsze miasta i miasteczka polskie, miały zapewniony odpowiedni udział w rozwoju cywilizacyjnym całej Polski. Dlatego Lech Kaczyński z takim niepokojem mówił o zagrożeniach z wyrównywaniem szans rozwojowych. Nie godził się na założenia obecnego rządu PO-PSL, w których stawia się wyłącznie na rozwój obszarów metropolital-

nych i tylko tam upatruje się szans rozwoju Polski. Nie może być tak, by wybrane „wyspy rozwojowe” mogły generować wzrost cywilizacyjny kosztem nakładów na wyrównywanie warunków życia Polek i Polaków mieszkających na wsi i w małych miastach..

Pan Prezydent Lech Kaczyński wielokrotnie, również w rozmowach prywatnych, kładł nacisk na sprawy edukacji na obszarach wiejskich. Tej edukacji, która jest podstawowym elementem awansu cywilizacyjnego człowieka, która daje szanse - nie daje pewności - ale daje szanse, by można było partycypować w rozwoju cywilizacyjnym niezależnie od tego, gdzie się człowiek urodził, gdzie spędził swoje dzieciństwo.

Wies była również w jego myśli, w jego idei bardzo ważnym elementem stabilności społecznej, stabilności struktury narodu.

Chłopi są przecież współtwórcami etosu narodowego. Chłopi są silnie zakorzenieni w patriotyzmie. Prezydent wielokrotnie przywoływał udział chłopów polskich w walce

matycznym, praktycznym sposobem wypracowywania rozwiązań było m.in. zorganizowanie z Jego inicjatywy „szczytu rolniczego” w Pałacu Prezydenckim. W czasie tego spotkania wszyscy mający wiedzę i kompetencje reprezentanci świata rolniczego, nauki, również i obecnego rządu mieli możliwość w czasie wielogodzinnej debaty w obecności Prezydenta, zgłaszać pomysły, propozycje, które były później przedmiotem analiz Rady ds. Wsi i Rolnictwa, którą miałem zaszczyt kierować.

Media głównego nurtu, będące na usługach obecnej władzy, która w obrzydliwy sposób walczyła z Głową własnego państwa, nie kiwną palcem, by przypominać osiągnięcia niezującego Prezydenta.

Jeżeli myśli politycznej i społecznej Prezydenta nie przekazemy społeczeństwu w inny sposób, nie łudźmy się, że ktokolwiek z obecnych władz będzie zainteresowany, by to uczynić i postać oraz poglądy Prezydenta Lecha Kaczyńskiego przypominać.

Na koniec chcę oddać Prezydentowi głos, chcę zacytować jego wypowiedź skierowaną do rolników na dożynkach w Spale w 2009 roku, która, w pewnym skrócie, to, o czym wspominałem również zawiera:

„Żyjemy w kraju gospodarki rynkowej. Żadna inna na świecie się nie sprawdziła. Ta gospodarka rodzi różnice między bogatymi, średnimi i biednymi, ale ta gospodarka nie może wyłączyć zasady równych szans dla ludzi, którzy urodzili się na tej ziemi. Dorastają, zdobywają wykształcenie. To od osobistych zdolności, talentów, a nie od miejsca urodzenia powinny zależeć szanse młodej Polki, młodego Polaka. To co mówię w szczególnym stopniu dotyczy właśnie polskiej wsi. I raz jeszcze powtarzam: Polska wieś nie może być niczym monopolem. Polską wsią powinni zajmować się wszyscy, którzy chcą zajmować się polską polityką i którzy chcą Polsce służyć. To musi być program na miarę XXI wieku, na miarę tego stulecia, które stawia przed nami wielkie wyzwania. Przyjechałem tutaj na to święto nie tylko dla pięknej uroczystości, nie tylko dla tradycji, która jest niezmiernie ważna, ale także dlatego, by zapewnić, że problemy wsi i rolnictwa, problemy równych szans, które są podstawą społecznej solidarności są mi osobiście bliskie. Nie jestem człowiekiem ze wsi, ale wieś od wczesnego dzieciństwa pamiętam i pamiętać o niej będę zawsze dopóki będę pełnił służbę publiczną, a sądzę, że i wtedy, gdy już jej pełnić nie będę”.

Polska utraciła wielkiego męża stanu, utraciła patriotę. A Polska wieś utraciła wielkiego przyjaciela, mentora i opiekuna. Chciałbym, żeby jego myśl była dalej realizowana.

Rolnicy zostaną z pustymi chlewami i bez pieniędzy

ASF - plaga podlaskich hodowców

Na wschodzie rozprzestrzenia się afrykański pomór świń (ASF). Plaga ta na razie zabija dziki i świnię w przygranicznych powiatach Podlasia, ale wkrótce wykończy może też rolników z Podlasia i przedsiębiorców zajmujących się przetwórstwem mięsnym w tym rejonie.

Przypadki pomoru dzików i świń, już kilkadziesiąt zdarzeń, zagrażają hodowcom trzody na Podlasiu i pośrednio jej producentom w całej Polsce, poprzez blokadę eksportu i spadek cen na rynku. Ale już wkrótce staną się też problemem biernie patrzącej na to Unii Europejskiej i jej liderów - Duńczyków, Niemców, Holendrów. Po załatwieniu głodowych odszkodowań dla hodowców, minister rolnictwa Marek Sawicki - jak kibic na przegrywanym przez Polskę meczu - zdaje się powtarzać „nic się nie stało, Polacy nic się nie stało”.

Sejmowa Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi z inicjatywy posłów PiS wielokrotnie zajmowała się problemem

ASF, ostrzegając ministra rolnictwa, żądając wyjaśnień, uchwalając dezyderat, kierując już w kwietniu 2014 roku wniosek o kontrolę poczynań ministra rolnictwa i rządu PO-PSL do Najwyższej Izby Kontroli. Kontrola NIK została uruchomiona dopiero w październiku 2014 i jak dotąd wyników brak.

W imieniu hodowców trzody chlewnej Komisja Rolnictwa w dezyderacie uchwalonym już dnia 13 marca 2014 roku wnioskowała do rządu PO-PSL między innymi o:

- 1. Przygotowanie oraz podjęcie działań legislacyjnych i ekonomicznych, likwidujących skutki występowania ASF oraz umożliwiających stabilizację i rozwój rynku wieprzowiny w Polsce.**
- 2. Wyrównanie strat, które ponieśli rolnicy od dnia stwierdzenia istnienia ASF.**
- 3. Uruchomienie redukcyjnego odstrzału dzików oraz zabezpieczenie środków na ten cel.**
- 4. Udzielanie opinii społecznej bieżącej informacji na temat panującej sytuacji i podejmowanych działań w związku z ASF.**

Jako kpinę ze swojej sytuacji rolnicy odebrali uchwalony 27 lutego 2015 roku przez Sejmik Województwa Podlaskiego plan odstrzału 500 dzików. Populacja jest szacowana na co najmniej 15 tysięcy, a minister Sawicki szumnie zapowiadał przecięcie w styczniu całkowity odstrzał dzików w województwie podlaskim. Rząd PO-PSL przeferosował natomiast na lutym posiedzeniu Sejmu ustawę o bioasekuracji pozwalającą ministrowi Sawickiemu na wybiecie wszystkich stad trzody chlewnej na terenach strefy czerwonej (36 585 sztuk!). Odrzucono poprawkę Prawa i Sprawiedliwości, aby wszystkie koszty programu bioasekuracji pokrył budżet państwa. Rolnicy zostaną pozostawieni z pustymi chlewniami, bez pieniędzy. Proponuje im się 100 zł jałmużny na rok za 1 szt. A kto zwróci wydatki na budowę chlewni, jak spłacić mają kredyty? Rząd tym się nie przejmuje. Mówi się także, że planowane jest rozszerzenie strefy czerwonej na prawie całe województwo podlaskie. To znaczyłoby pozbawienie produkcji trzody chlewnej całego regionu, upadek dziesiątek tysięcy gospodarstw, zakładów mięsnych i firm obsługujących ten sektor rolnictwa. A wszystko dlatego, że rządzący, wiedząc od 2008 roku o zagrożeniu Polski ASF, nie zrobili nic, by się przygotować. Od ponad roku nie zrobili też nic, by zapobiegać rozprzestrzenianiu się choroby. Jeszcze rok rządów koalicji PO-PSL, a cała Polska zostanie pozbawiona produkcji trzody chlewnej. A może o to chodzi?

Posłowie na Sejm RP z Podlasia
Krzysztof Jurgiel

Jacek Bogucki

Rząd zaakceptował projekt nowelizacji ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Proponowane rozwiązania budzą wątpliwości i pytania.

Chcą zniszczyć dobrze funkcjonujące wspólnoty

W Polsce istnieje ponad 5 tysięcy wspólnot gruntowych, które gospodarują na ponad 107 tys. ha gruntów. Prawie 70% z nich nie ma uregulowanego stanu prawnego. Niewiele ponad tysiąc wspólnot utworzyło spółki zarządzające majątkiem, ale normalne funkcjonowanie utrudnia im brak możliwości założenia ksiąg wieczystych.

Najlepiej zorganizowane są wspólnoty gruntowe w Małopolsce, zwłaszcza na Podhalu, Spiszu i Orawie. Gospodarują lasami i pastwiskami, dbają o powierzony majątek, wspierają materialnie wiele inicjatyw lokalnych społeczności. Największą taką wspólnotą jest Wspólnota Leśna Uprawnionych 8 Wsi w Witowie gospodarująca na 3100 hektarach lasów na północnych stokach Tatr, utrzymująca szlaki turystyczne, parkingi i restauracje na tym terenie. Nieco mniejsza Wspólnota w Jabłoncu na Orawie, gospodarująca na 1025 ha, wspiera różnorakie działania: przekazuje drewno na budowy i remonty szkół, przedszkoli, kościoła, wspiera ośrodek świadczący opiekę nad dziećmi niepełnosprawnymi, dofinansowuje kolonie dla dzieci, w tym dzieci z Ukrainy i wiele innych pożytecznych przedsięwzięć.

Rządowy projekt nowelizacji ustawy budzi daleko idące wątpliwości. Proponowane nowe zapisy dotyczące ustalania uprawnionych do udziału we wspólnocie

Wspólnota Leśna Uprawnionych 8 Wsi w Witowie gospodaruje na 3100 hektarach lasów na północnych stokach Tatr.

wprowadzą zamęt, dezorganizację i niepokój w dobrze funkcjonujących wspólnotach. Wątpliwości budzą także proponowane zmiany przepisów regulujących strukturę spółek. Zatwierdzenie statutów spółek przez wójtów da możliwość ingerowania w ich wewnętrzne sprawy innemu podmiotowi, którego interes prawny może być sprzeczny z interesami spółki.

Wspólnoty gruntowe stanowią XIX-wieczną pozostałość w stosunkach własnościowych z okresu likwidacji pańszczyzny, występują na obszarze byłego zaboru austriackiego i rosyjskiego. Na terenach dawnej Galicji wspólnoty działają właściwie, a ich problemem jest niemożność zakładania ksiąg wieczystych, co utrudnia obrót gospodarczy. W województwach

dawnego zaboru rosyjskiego wspólnoty gruntowe są przeważnie martwym bytem, który utrudnia gminom lokowanie inwestycji, z powodu nieustalonego stanu prawnego gruntów. Aby rozwiązać problem, z jakim borykają się gminy w województwach lubelskim, świętokrzyskim, mazowieckim nie trzeba niszczyć prawidłowej gospodarki terenami wspólnotowymi prowadzonej w Małopolsce i na Podkarpaciu. Dlaczego rząd nie chce się wysilić i przygotować dobrego projektu ustawy?

Anna Paluch
Poseł na Sejm RP

Bój o polskie lasy i polską ziemię

Toczy się bój o Polskę. Jednym z ostatnich naszych zasobów są Polskie Lasy i Polska Ziemia. Tym zasobom grozi przejęcie przez obcy kapitał.

Koalicja PO-PSL chce zabrać pieniądze Polskim Lasom Państwowym z ich bieżącej działalności. Lasy i zasoby ziemi rolnej Skarbu Państwa to ponad 1/3 terytorium naszej Ojczyzny. Rok temu stanęliśmy w obronie tych zasobów uruchamiając zbieranie podpisów pod referendum. Możemy z dumą powiedzieć, że w reakcji na decyzję rządu PO-PSL, zmierzającą do stworzenia możliwości sprzedaży obcokrajowcom od 1 maja 2016 roku ziemi leśnej i rolnej, udało się stworzyć skuteczną obywatelską akcję obrony interesów Polski. O akcji zbierania podpisów i jej efektach informują na bieżąco jedynie takie środki spo-

leczno przekazu jak: Radio Maryja, TV Trwam, Nasz Dziennik, tygodnik Niedziela i Gazeta Polska. Mimo iż do chwili obecnej zebrano i złożono do Marszałka Sejmu już ponad 2,6 mln podpisów, mimo wielokrotnego kierowania pism do Marszałka w sprawie wprowadzenia tego ważnego punktu pod obrady Sejmu i mimo uruchomienia „zielonego miasteczka” przez rolników pod Kancelarią Premiera, koalicja rządząca jest całkowicie głucha na głos narodu. Koalicja rządząca boi się debaty. Koalicja rządząca boi się zbierania podpisów pod referendum i uważa, że „chowając głowę w piasek”, nie zauważając problemu i nie pozwalając na uwidacznianie go w podległych jej środkach społecznego przekazu, zmoczy naród i doprowadzi swoje dzieło do końca. Nie możemy na to pozwolić. Łączmy siły, zbierajmy podpisy, wspierajmy protestujących Rolników. To nasza szansa na istnienie i odbudowę silnej Ojczyzny.

prof. dr hab. Jan Szyszko
Poseł na Sejm RP
Pełnomocnik d.s. referendum

Dariusz Bąk
Poseł na Sejm RP

»» Dlaczego rolnicy protestują

Skoro jest tak dobrze, to dlaczego jest tak źle?

Nasi drodzy rolnicy - napisała jedna z poważnych, wydawałoby się, gazet i wpisała się tym tekstem w nurt zazdrościenia rolnikom wszystkiego - traktorów, kombajnów, unijnych pieniędzy, a nawet sygnetu, którego ostatnio pozazdrościł Piechociński.

Skoro na wsi jest tak dobrze, to dlaczego rolnik szuka przez TVP żony?

Skoro na wsi jest tak świetnie, to dlaczego tatuś z miasta, choć zazdrości rolnikom pieniędzy, jakoś nie marzy o tym, żeby wydać córeczkę za mąż za rolnika. Jakoś nie pragnie, by dziewczyna jeździła wielkim traktorem, sypała świniom śrutę i obsługiwała dojkę. Nie pragnie, bo czuje, że lukusów tam dziecko nie uświadczy.

Ludzie, zabierający publicznie głos w sprawach wsi, czy to w telewizji, w gazecie czy w Sejmie, bardzo często nie mają bladego pojęcia, co naprawdę dzieje się na wsi.

A jeszcze bardziej nie mają pojęcia o tym, co się dzieje wokół wsi.

A dzieją się rzeczy niebezpieczne i złe. Dzieją się nie tylko w Polsce, ale i w całej Europie.

Rolnicy są w Europie niepotrzebni, przeszkadzają w biznesie, zwłaszcza w handlu zagranicznym.

Gdyby nie było rolników, uprawiających w Europie zboże, można by je tysiącami statków sprowadzać z USA, czy Kanady, drogie i zdrowe, bo genetycznie modyfikowane. Jaki piękny zarobek wielkich koncernów handlowych, palce lizać!

Gdyby nie było rolników hodujących krowy, można by na wielką skalę sprowadzać do Europy wołowinę z Argentyny albo klonowane mięso z USA. Wielki byłby z tego zysk, na 500-milionowym rynku w Europie!

Gdyby nie było rolników uprawiających buraki, można by 20 milionów ton cukru sprowadzić z Brazylii, w tym kierunku zresztą już poszła reforma rynku cukru, już część produkcji cukru wyniosła się z Europy, już

jemy brazylijski cukier z genetycznie modyfikowanej kukurydzy.

Gdyby nie było rolników hodujących drób w Europie, można by zaważyć rynek kurczakami i indykami z Ameryki, sztucznie pędzonymi, szprycowanymi antybiotykami.

Gdyby nie było rolników, można by wreszcie znieść bariery w handlu ziemią i sprzedawać ją pod dowolne, byle nie rolnicze biznesy.

Nie przesadzam. Jestem tu, gdzie jestem i wiem, o czym się mówi w Europie. To się dzieje na naszych oczach. O cukrze już wspominałem. Teraz przygotowana jest wielka umowa gospodarcza TTIP z USA, która wykończy dużą część rolnictwa w Europie i zapcha rynek europejski sztucznie pędzoną żywnością z Ameryki. Biznes jest do tego chętny, po obu stronach oceanu.

A tak zwane zazielenienie - każdy rolnik europejski ma 7 procent ziemi zostawić odłogiem, żeby dostać opłaty. Niby chodzi o środowisko,

a naprawdę o to, żeby wyprodukować o 20 milionów ton zbóż mniej i tę ilość sprowadzić z Ameryki.

O ile cała Europa jest na prostej drodze do likwidacji własnego rolnictwa, o tyle Polska jest już na równi pochyłej.

W zachodniej Europie lobby rolnicze jest politycznie na tyle silne, że jeszcze się broni. Prezydent Francji jeszcze nie może sobie pozwolić, żeby mieć rolników francuskich w nosie, a polski prezydent, także premier, może. I ma. Przyczynia się do tego rzesza idiotów, którzy zazdrozczą rolnikom, jak nie traktora, to sygnetu. Zachodnia Europa potrafiła utrzymać wyższe dopłaty dla rolników, potrafiła też przede wszystkim utrzymać ochronę ziemi rolnej, której tam nie ubywa i której nikt, poza rodzimym

rolnikiem tam nie kupi. W Polsce, w ciągu 10 lat ubyło prawie 2 miliony hektarów ziemi rolnej (prawie dwa województwa ziemi). W Polsce są zaniżone, dyskryminujące dopłaty, przemysł przetwórczy jest głównie w obcych rękach, na rynku rządzą zmony cenowe, państwo nie chroni rolników przed oszustami. Mądre państwa, mądre narody, widzą co jest grane. Na przykład Izrael - ostatni kraj na świecie, który obiektywnie potrzebuje zajmować się rolnictwem, ostatni - a jednak się zajmuje, i to jak, gigantyczne pieniądze wkłada w budowanie kolejnych farm na nawodnionej pustyni.

Albo Japończycy, niby w kryzysie, po tsunami, ale daj Boże nam taki kryzys (tylko bez tsunami). Mogliby sprowadzać całą żywność z Chin, Australii, skąd by zechcieli - a oni dłubią na tych swoich poletkach, ryż sadzą, dziesięciokrotnie do niego dopłacają, byleby mieć własny. Bo wiedzą, co znaczy bezpieczeństwo żywnościowe. Wiedzą, co to znaczy bezpieczeństwo żywnościowe i zdają sobie sprawę, że żywność pochodzi z ziemi i z pracy rolników, którzy tę ziemię uprawiają.

U nas wielu uważa, że żywność pochodzi z hipermarketów...

Janusz Wojciechowski
Poseł do Parlamentu Europejskiego,
Wiceprzewodniczący Komisji Rolnictwa

Minister Sawicki nie wie!

Sytuacja dochodowa rolników pogorszyła się dramatycznie w 2014 roku, głównie na skutek rosyjskiego embarga i spowodowanego nim gwałtownego spadku cen płodów rolnych: owoców i warzyw, jak też mleka oraz mięsa.

W tym miejscu należy przypomnieć, że szczególnie politycy PSL po wprowadzeniu przez Rosję embarga na polską wieprzowinę (w wyniku pojawienia się w naszym kraju wirusa ASF), jeszcze zimą 2014 zaczęli na spotkaniach z rolnikami, tłumaczyć im, że blokada naszego eksportu jest wynikiem pojawiania się polskich polityków na ukraińskim

Majdanie, w tym w szczególności prezesa Jarosława Kaczyńskiego i jak to określają „machania szabelką”.

Tego rodzaju oskarżenia pod adresem Prawa i Sprawiedliwości, nasiliły się pod koniec lipca, wtedy kiedy Rosja zapowiedziała embargo na polskie warzywa i owoce od 1 sierpnia.

Cały ten „misterny plan” PSL-u, zwalania odpowiedzialności za rosyjskie embargo na Kaczyńskiego, runął jednak w momencie, kiedy Rosja wprowadziła 7 sierpnia 2014 roku embargo na cały eksport rolno - spożywczy ze wszystkich 28 krajów UE, a więc także tych, które w sprawie nałożenia sankcji na Rosję, wręcz bardzo się opierały.

Wtedy to prominentni działacze PSL-u zmienili front, a minister Sawic-

ki wręcz rzucił się w wir „załatwiania” polskim rolnikom rekompensat z tytułu rosyjskiego embarga.

Obiecywał przy tym rekompensaty nie tylko tym rolnikom, którzy eksportowali wcześniej do Rosji, ale wręcz wszystkim, którzy ponieśli straty w związku ze spadkami cen skupu (od 20% do nawet 70%) w zasadzie wszystkich produktów rolnych.

Niestety do tej pory do rolników zajmujących się produkcją warzyw i owoców dotarły symboliczne kwoty rekompensat, z kwoty blisko 400 mln euro z unijnego budżetu, jaki na ten cel przeznaczyła Komisja Europejska (i to tylko do wybranych, którzy zdecydowali się zniszczyć zbiory lub przeznaczyć je na rzecz organizacji charytatywnych).

Nasilające się w całym kraju blokowanie dróg, a także protesty rolników w Warszawie i manifestacja pod ministerstwem rolnictwa, wszystko to zmusiło ministra Sawickiego do spotkania się z kilkunastoma organizacjami rolniczymi.

Sawicki zaproponował rolnikom powołanie sześciu zespołów roboczych, które zajęły się między innymi: karami za przekroczenie limitów produkcji mleka, sytuacją na rynku trzody chlewnej, opłacalnością produkcji rolnej w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) i polityki krajowej, szkodami łowieckim, obrotem ziemią rolniczą oraz interwencjami na rynkach rolnych.

Rzeczywiście powołane zespoły robocze odzwierciedlają najważniej-

sze wyzwania stojące przed polskim rolnictwem, tyle tylko, że te problemy istnieją od wielu miesięcy (niektóre od kilku lat), a nasiliły się po wprowadzeniu rosyjskiego embarga na unijną żywność.

Mimo tego, że minister Sawicki kieruje już resortem rolnictwa prawie 8 lat (z krótką przerwą, kiedy to ministrem rolnictwa był Stanisław Kalemba, ale także z PSL-u), niestety niewiele w tych sprawach zrobił, zarówno na unijnym forum, jak i w ramach krajowej polityki rolnej.

Zbigniew Kuźmiuk
Poseł do Parlamentu Europejskiego

przeciwko rządowi PO-PSL?

Optymiści wierzyli, że Unia Europejska stoi przed Polską otworem. Pesymiści, niestety, już się przekonali, z której strony na to patrzeć.

Rachunek za osiem lat złych rządów

Choć, jak pamiętamy, polscy chłopcy nie byli entuzjastami wejścia do Unii Europejskiej, to mieli jednak uzasadnioną nadzieję, że Wspólna Polityka Rolna UE daje szansę na stabilizację produkcji rolniczej i stabilizację dochodów. Jedną z podstawowych zasad konstytuujących Wspólnoty Europejskiej, tj. solidarność europejska, miała dać szansę zarówno na równe traktowanie wszystkich rolników europejskich, jak również bronić ich interesów poza Unią, np. przy handlu międzynarodowym na tzw. rynkach trzecich.

Jednak to, co dzieje się od pewnego czasu w UE, coraz bardziej stawia pod znakiem zapytania sens tych wszystkich nadziei opartych na europejskiej solidarności.

Optymiści wierzyli, że Unia Europejska stoi przed Polską otworem. Pesymiści, niestety, już się przekonali, jak na to patrzeć. Rozbijanie w ostatnich miesiącach solidarności europejskiej przez Rosję dzieje się na naszych oczach. Pan pułkownik KGB wie, jak to robić, bowiem już od czasów Lenina i Sta-

lina nauczono się wykorzystywać „użytecznych idiotów” w Europie Zachodniej. Rozgrywanie poszczególnych członków UE przeciwko sobie jest chyba nawet dla ślepców dostatecznie widoczne. Jednak fakt, że kraje europejskie mając „pełne gęby” deklaracji o solidarności na to się godzą, to już jest sprawa poważna. Stosunek krajów Europy Zachodniej do wojny na Ukrainie, gdzie Putin pokazuje dobitnie jak daleko sięga jego strefa wpływów, lekceważąc społeczność międzynarodową, jest wyraźnym tego przykładem. Na rozmowy do Mińska pojechali przywódcy Niemiec i Francji, choć nie było żadnego unijnego gremium, które by ich do rozmów z Putinem upoważniło. W tym kontekście pytaniem retorycznym jest to, gdzie w tym czasie był „prezydent Europy” Donald Tusk, czy też pani Federica Mogherini, która ponoć odpowiada za relacje międzynarodowe i politykę bezpieczeństwa Unii.

Kto embargiem wojuje...

„Revenons à nos moutons”, czyli „wróćmy do naszych baranów”, tj. do rolnictwa. Rosja, która embargiem chciała ukarać kraje UE, w pierwszej kolejności Polskę, „strzeliła sobie w stopę”, szkodząc własnemu społeczeństwu. Drożyna w sklepach spożywczych, niedobory w zaopatrzeniu w żywność, zmuszają do szukania możliwości importu. Import żywności z innych kontynentów jest i drogi, i problematyczny ze względu na daleki transport. Pozostaje Europa, w której, nolens volens, trzeba szukać żywności.

Bolesna lekcja dla naiwnych: Państwa nie mają przyjaciół, mają tylko interesy.

W takiej sytuacji zasada otwarcia eksportu do Rosji ze wszystkich krajów UE, objętych wspólnym rynkiem, powinna być oczywista, a warunki winny być uzgodnione z Komisją Europejską. Jednak okazuje się, że część krajów unijnych, mając „w nosie” interesy wspól-

ne, chciała dogadać się z Rosją za plecami pozostałych. Francja już ogłosiła, że będzie dostarczać do Rosji produkty mięsne. Siergiej Dankwert, szef rosyjskiej Federalnej Służby Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarnego, z nieskrywanym zadowoleniem poinformował o zaawansowanych rozmowach także z innymi krajami, które Rosja łaskawie dopuści do swojego rynku.

Hałas, jaki podniósł się po tych informacjach w różnych krajach UE, wstrzymał na jakiś czas rozbijacką robotę Rosji. Warto zadać jednak pytanie, czy po tym, co wydarzyło się w Mińsku, gdzie Niemcy i Francja pokazały pozostałym krajom, że w Unii są równi i równiejsi, że nie ma zasad i przyjaciół, są tylko interesy, sprawa rosyjskiego embarga nie wróci w tory przygotowane na Kremlu.

Jak umiesz liczyć, to licz na siebie.

W sytuacji łamania przyjętych zasad przez inne kraje unijne i „ogrywania” nas na europejskim rynku, Polska musi wyciągnąć wnioski i w zdecydowanie większym niż do tej pory zakresie pilnować własnej, narodowej polityki rolnej. Naturalnie, wpływanie na instytucje europejskie i inne kraje UE w obronie europejskich wartości jest zadaniem nadrzędnym i pierwszoplanowym, jednak obrona własnego rolnictwa i stabilizacja rynku wewnętrznego wydają się chyba być oczywiste. Nie wolno niszczyć polskiego rolnictwa i „rozwalac” poszczególnych rynków nie oferując rolnikom nic w zamian. Tym, którzy rządzą od prawie 8 lat, polscy rolnicy właśnie na blokadach dróg wystawiają rachunek.

Beata Mazurek,
Poseł na Sejm RP

Jan Krzysztof Ardanowski
Poseł na Sejm RP
Wiceprzewodniczący Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Sytuacja w rolnictwie staje się dramatyczna. W ubiegłym roku znacząco pogorszyła się dochodowość gospodarstw rolnych. Wiele z nich znalazło się dziś w bardzo trudnej sytuacji ekonomicznej, a przyszłość całości polskiego rolnictwa rysuje się bardzo niejasno.

Spada opłacalność produkcji rolnej, rolnicy muszą inwestować w gospodarstwa, aby utrzymać ciągłość produkcji, rosną ceny nawozów, a ceny produktów rolnych są na niskim poziomie, ceny części produktów rolnych pozostały na poziomie jeszcze z 2004 roku, a więc tuż przed wejściem Polski do Unii Europejskiej. A miało być lepiej. To sprawiło, że rolnicy wyszli na ulice, zaczęli protestować i głośno domagać się od rządu poprawy sytuacji w rolnictwie, zapewnienia godziwego wynagro-

WALCZA o swoje miejsca pracy i o dobro kraju

dzenia za pracę rolnika i za produkty rolne przez niego wyprodukowane.

Sprawujący od ponad siedmiu lat władzę rząd Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego nie realizuje wielokrotnie zgłaszanych przez rolników postulatów, a zaniechania w obszarze polityki rolnej doprowadziły do dramatycznej sytuacji na niemal wszystkich rynkach rolnych, co zagraża żywotności ekonomicznej polskich gospodarstw rodzinnych.

Rząd koalicji PO-PSL nie realizuje polityki zmierzającej do poprawy struktury agrarnej polskich gospodarstw rodzinnych. Polska nie ma od-

powiednich regulacji wewnętrznych, mechanizmów zabezpieczających interes własny obywateli. Pod tym względem jest w znacznie gorszej sytuacji niż inne kraje europejskie. Wciąż nie podjęto odpowiednich działań mających na celu poprawę pozycji rolników w łańcuchu żywnościowym, poprzez powiązanie rolników z przetwórstwem oraz przyjęcie ustawy o sprzedaży bezpośredniej, która pozwoliłaby rolnikom sprzedawać przetworzoną żywność z własnych gospodarstw, niezależniąc ich od wielkich sieci handlowych oraz nieuczciwych pośredników. Dla małego gospodarstwa sprzedaż bez-

pośrednia może podnieść dochody, a konsumentom przynieść wymierne korzyści w postaci zdrowej żywności prosto od rolnika, sprzedawanej z pominięciem często nieuczciwych pośredników oraz nadmiernych marż handlowych, co nie pozostaje bez wpływu na cenę produktu. Dzięki tej ustawie zyskają nie tylko rolnicy, ale przede wszystkim konsumenci którzy będą mieć możliwość zakupu polskiej zdrowej żywności wysokiej jakości po rozsądnych cenach. Jako „Rolnicza” Solidarność tej ustawy od lat się domagamy.

Protestującym rolnikom media wytykają rzekomo luksusowe, dro-

gie ciągniki, otrzymywanie wysokich dopłat obszarowych i wsparcia na inwestycje. Dla rolnika sprzęt rolniczy nie jest żadnym luksusem, lecz jego podstawowym narzędziem pracy. Natomiast nikt nie mówi o tym, że rolnicy kupują nowe ciągniki na kredyt, który muszą spłacić. To prawda, że rolnicy korzystają z różnych programów wsparcia ze środków unijnych. Jednak aby z tych środków skorzystać, muszą mieć wkład własny, a przy wysokich cenach ziemi i sprzętu rolniczego, wkład własny jest bardzo wysoki. Dodać należy, że ceny środków produkcji, nawozów, środków ochrony roślin stale rosną, a ceny produktów rolnych są na tym samym poziomie od kilku, a nawet czasami kilkunastu lat.

Jerzy Chróścikowski
Senator RP,
Przewodniczący
NSZZ Rolników Indywidualnych
„Solidarność”

